

جالالددىن بەھرام

ھايات قىمىتى

1

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت ئەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سىن ئەشرىياتى



جالالددین بههرام

ھايات قىممىتى

1

江苏工业学院图书馆
藏书章

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

生命旅途:维吾尔文/加拉力丁著. —乌鲁木齐:
新疆美术摄影出版社:新疆电子音像出版社, 2009.12

ISBN 978—7—5469—0602—7

I. ①生... II. ①加... III. ①长篇小说—中国—当代
—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. ①I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2010) 第 000030 号

书 名	生命旅途 (1)
策 划	艾则孜·阿塔吾拉·萨尔特肯
作 者	加拉力丁·拜克拉木
责任编辑	艾尼瓦·库迪力克
特约编辑	买买提吐尔地·米尔孜艾合买提
责任校对	古丽巴哈尔·托合塔木
特约校对	克尤木·吐尔逊
出 版	新疆美术摄影出版社 新疆电子音像出版社
地 址	乌鲁木齐市西虹西路 36 号
邮 编	830000
发 行	新疆新华书店
印 刷	新疆新华印刷厂
开 本	880×1230mm 1/32
印 张	13.25
版 次	2009 年 12 月第 1 版
印 次	2009 年 12 月第 1 次印刷
印 数	1—10000
书 号	ISBN 978—7—5469—0602—7
定 价	78.00 元 (上,下)

(书中如有缺页,错页及倒装请与工厂联系)

نەشرىياتتىن

يازغۇچى ھەم رەسسام جالالىدىن بەھرام 1942 - يىل 8 - ئاينىڭ 16 - كۈنى غۇلجا شەھىرىدە ھۈنەرۋەر (تىككۈچى) ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. جالالىدىننىڭ ئاتىسى بەھرام ئۇستا ھۈنەرۋەن بولۇپلا قالماي، بەلكى ئىلى ناخشىلىرىنى ھەقدادىغا يەتكۈزۈپ ئېيتىدىغان خەلق ناخشىچىسى ئىدى. ئۇ، مەرىپەتپەرۋەر ئادەم بولۇپ، خۇش پېئىللىق ۋە چاقچاقچىلىق بىلەن ئالاھىدە كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى. بەھرام ئوغلى جالالىدىنغا خەلق چۆچەكلىرى ۋە داستانلىرىنى چوڭقۇر ھېسسىيات بىلەن سۆزلەپ بېرەتتى. شۇنداقلا ئۇنىڭغا ھەر خىل رەسىملەرنى كۆرسىتىپ، رەسساملىقنىڭ سېھرىي كۈچىنى تەرىپلەيتتى. شۇڭا، جالالىدىن بەھرام: «مېنىڭ يۇمران قەلبىمگە ئەدەبىيات - سەنئەت ئۇرۇقلىرىنى چېچىپ، رەسساملىق ھەم ئەدەبىيات بىخلىرىنى يېتىشتۈرگەن ئاتامنى ھەر دائىم مەمنۇنىيەت بىلەن ئەسلەيمەن ...» دەيدۇ.

جالالىدىن بەھرام 1950 - يىلىدىن 1954 - يىلىغىچە غۇلجا شەھىرىدىكى «روشن» باشلانغۇچ مەكتىپىدە، 1954 - يىلىدىن 1957 - يىلىغىچە «ئىلى ئوتتۇرا مەكتىپى» دە ئوقۇيدۇ. ئۇ ئىلى ئوتتۇرا مەكتىپىدە «رەسىم كۈرۈژۇكى»، «ئەدەبىيات كۈرۈژۇكى» قاتارلىقلارغا قاتنىشىپ، مەكتەپنىڭ تەشۋىقات تاختىلىرىدا تۇنجى قېتىم بالىلىق ھېسسىياتى بىلەن يازغان شېئىرلىرىنى ئېلان قىلىدۇ.

جالالىدىن بەھرام 1957 - يىلى ئۈرۈمچىگە ئوقۇشقا كېلىپ

1958 - يىلىغىچە شىنجاڭ مىللەتلەر ئىنستىتۇتىنىڭ رەسىم سىنىپىدا ئوقۇدى. 1958 - يىلى سەنئەت ئىنستىتۇتى قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئۇ 1958 - يىلىدىن 1961 - يىلىغىچە شىنجاڭ سەنئەت ئىنستىتۇتىنىڭ رەسىم كەسپى سىنىپىدا ئوقۇدى.

جالالىدىن بەھرام خىزمەتكە قاتناشقاندىن كېيىن، 1961 - يىلىدىن 1976 - يىلىغىچە خوتەن ناھىيىسىنىڭ سەيشەن بازار ئوتتۇرا مەكتىپىدە ئوقۇتقۇچى بولۇپ ئىشلىدى. 1967 - يىلىدىن 1981 - يىلىغىچە خوتەن ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدا خىزمەت قىلدى. 1981 - يىلىدىن باشلاپ شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىنىڭ گۈزەل سەنئەت بۆلۈمىدە مۇدىر مۇھەررىرلىك خىزمىتىنى ئۆتىدى.

جالالىدىن بەھرامنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەت پائالىيىتى 1963 - يىلى باشلانغان. ئۇ، دەسلەپتە كىچىك تىپتىكى سەھنە ئەسەرلىرى يازغان. لېكىن 1966 - يىلى «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» باشلىنىش بىلەنلا ئۇنىڭ بۇ ئەسەرلىرى ۋە بىر نەچچە يىل ئەمگەك سىڭدۈرۈپ يازغان «ئۇنتۇلغان قەلب»، «كۈتمىگەن تەقدىر»، «ئۆمۈر خاتىرىلىرى» قاتارلىق پوۋېستلىرى ھەمدە ساقلاپ كەلگەن ئەتىۋارلىق كىتابلىرى بۇلاپ كېتىلگەن ۋە بۇ ناھىيىنىڭ گۈلباغ رەستىسىدە كۆيدۈرۈلگەن. «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» دەپ ئاتالغان ئاپەتلىك يىللارنىڭ بورانلىرىدا ئۇششۇك تەگكەن بۇ ياش مايسىنىڭ ئون نەچچە يىللىق ئۆمرى تەقىب ئاستىدا ۋە يەرلىك قاراڭغۇ تۈرمىلەردە ئۆتتى، خىزمەتتىن توختىتىلىپ، بۇ ناھىيىدىكى «ئەلنامە»، «پېڭىئېرىق سۇ ئامبىرى»، «قوشكۆل» لەرگە ئىشلەشكە سۈرگۈن قىلىندى.

دەرد - ئەلەم، ئازاب - ئوقۇبەتكە تولغان ئۈچ قېتىملىق سۈرگۈننى باشتىن كەچۈرگەن جالالىدىن بەھرام «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن، 1978 - يىلى «نەشتەر»

تەخەللۇسى بىلەن «خوتەن گېزىتى» دە «كوچىدا»، «ئانىنىڭ ئامراقلىقى»، «يولدا» ناملىق ساتىرىك ھېكايە، ئوچىركلىرىنى ئېلان قىلدى. ئۇنىڭ بۇ ھېكايە، ئوچىركلىرى كەڭ جامائەتچىلىكنىڭ ئالقىشىغا ئېرىشىپ، گېزىت يۈزىدە ئوبزور، ماقالىلەر ئېلان قىلىندى.

جالالىدىن بەھرام 1979 - يىلى «يېڭى قاشتېشى» ۋە «تارىم» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلغان «بۇلبۇل بوستانى تاپتى» ناملىق ھېكايىسى بىلەن كەڭ جامائەتچىلىككە تونۇلدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ھەرقايسى نەشرىياتلاردا «ئاتۇانلار»، «كۆمۈرچى بالا»، «ئامەت ۋە ئاپەت»، «ھايات قىسمىتى»، «تەكلىماكان ئوغلى» قاتارلىق رومانى نەشر قىلىندى ۋە نەشرگە سۇنۇلدى. بۇ رومانلار ئېلان قىلىنىش بىلەن كەڭ ئوقۇرمەنلەر ئارىسىدا ئوقۇش دولقۇنى قوزغىۋەتتى. ئۇنىڭدىن باشقا «بۇلبۇل بوستانى تاپتى»، «ئايگۈزەل»، «قامغاق»، «قەبرە بېشىدىكى چۈش»، «قاچقۇن»، «ئۆتتە ئالەم»، «دانۇر تاغا» قاتارلىق 10 ھېكايە ۋە پۈۋېست توپلاملىرى نەشر قىلىنىپ كەڭ ئاممىنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشتى.

جالالىدىن بەھرام يازغان، سېنارىيىلەشتۈرگەن «قۇملۇقتىكى ئاتەش»، «قاباھەتلىك چۈش»، «تىمساھنىڭ كۆز يېشى»، «ئادىمى ھايۋان»، «ئۇ سېنىڭ داداڭ»، «قوش جىنازا» قاتارلىق ئىككى قىسىمدىن 20 قىسىمغىچە بولغان 17 تېلېۋىزىيە فىلىمى ئامما بىلەن يۈز كۆرۈشتى. ئۇنىڭدىن باشقا «ئەدەبىياتىمىزدىكى يارىماس ئىللەت»، «جاپالىق ئەجىرنىڭ شېرىن مېۋىسى»، «دراما سەھنىسىدىكى چاقنىغان يۇلتۇز»، «رەسساملىق ۋە ئۇنىڭ نەشرىياتچىلىقتىكى رولى» قاتارلىق ئەدەبىي ئوبزورلىرى ۋە ئىلمىي ماقالىلىرى ئېلان قىلىندى.

جالالىدىن بەھرامنىڭ «جەرىمانە»، «بەش يۈز يۈەنلىك چاقچاق»، «قامغاق»، «ئايگۈزەل»، «ھارۋىكەش»، «ئامەت ئىچىدىكى

ئاپەت» قاتارلىق كۆپلىگەن پوۋېست ۋە ھېكايىلىرى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىنغان، ئۇنىڭ ئەسەرلىرى قويۇق تۇرمۇش پۇرىقىغا ئىگە، رېئاللىقنى چىنلىق ۋە سەمىمىيلىك بىلەن ئەكس ئەتتۈرىدۇ. تىلى گۈزەل، يەڭگىل، قۇرۇلمىسى پۇختا، زىددىيەت توقۇنۇشلىرى كۈچلۈك، ۋەقەلىكلىرى مۇرەككەپ ۋە رەڭمۇرەڭ، پېرسوناژلىرى روشەن ئىندىۋىدۇئاللىققا ئىگە. ئۇنىڭ بەزى ھېكايە، پوۋېست، رومانلىرى ھەر دەرىجىلىك مۇكاپاتلارغا ئېرىشكەن بولۇپ، خەلق قەلبىدىن چوڭقۇر ئورۇن ئالغان.

جالالىدىن بەھرام شىنجاڭ يازغۇچىلار جەمئىيىتى، جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتىنىڭ ۋە جۇڭگو ئاز سانلىق مىللەت يازغۇچىلىرى ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى.

387	 ئون ئۆچىنچى باغ ھايات قىممەتلىرى
356	 ئون ئىككىنچى باغ ۋاقىت ھايات ئوق
331	 ئون بىرىنچى باغ تۈرمۈش ھاياتلىرىدا
297	 ئون بىرىنچى باغ ئۆچۈش يولىدا
270	 ئون بىرىنچى باغ ئۆچۈش يولىدا
239	 سەككىزىنچى باغ ھاياتلىق يىللار

ئىككىنچى قىسىم خۇدۇن

207	 يەتتىنچى باغ تۈرمۈش ھاياتلىرىدا
175	 ئالتىنچى باغ تۈرمۈش ھاياتلىرىدا
137	 ئالتىنچى باغ تۈرمۈش ھاياتلىرىدا
105	 ئالتىنچى باغ تۈرمۈش ھاياتلىرىدا
77	 ئالتىنچى باغ تۈرمۈش ھاياتلىرىدا
37	 ئالتىنچى باغ تۈرمۈش ھاياتلىرىدا
3	 ئالتىنچى باغ تۈرمۈش ھاياتلىرىدا

بىرىنچى قىسىم

مۇنداقچە

بهرینچی قسم



بىرىنچى باب

قايدۇ دەرياسىدىكى تەنتەنە

1964 - يىل يانۋار.

كائنات ئاق قار، كۆك مۇز بىلەن قاپلانغان بولۇپ، ئاسمان سەتھىسى خۇددى كۈمۈش رەڭ چاڭدەك سۇۋارى ماكانلاشقانىدى. ئەتراپتىكى جىمى مەۋجۇداتنى ئۆز ئىلكىگە ئالغان دەھشەتلىك قارا سوغۇق مەجنۇنئاللارغا، سۆڭەت شاخلىرىغا، تېلېگراف سىملىرىغا، قۇرۇغان گۈل بەرگىلىرىگە ئاپئاق قىرودىن تون كىيگۈزۈپ، گويا چېچەك پەسلنى ئەھيا قىلغانىدى. نەلەردىندۇر دەرەخ قوۋزاقلىرىنىڭ چاراسلاپ يېرىلغان ئاۋازى ئاڭلانسا، تۇرۇپلا ئېچىرقاپ كەتكەن قاغىلارنىڭ نالە بىلەن قاقىلدشى كۆڭۈللەرنى خىرە قىلاتتى. كۈنلار ئېيتقان «قاپاق ياردى»، «ئىت قاتراپ كېتىۋېتىپ قېتىپ قالدى»، «تۈكۈرۈك تورۇكلاپ يەرگە چۈشتى» دېگەن قەھرىتان سوغۇقلار شۇ بولسا كېرەك. ئات - ئۇلاغ تۇياقلىرىدىن، ھارۋا چاقىلىرىدىن، دەسەلگەن قەدەملەردىن «غاچلىدىغان» چىرقىراق ئاۋاز كېلەتتى. كېچىچە قاۋاپ تىنىمىغان ئىنلارمۇ تۇمشۇقلىرىنى چاترىقىغا تىقىپ ئۆگزىلەردىكى چاۋار - چاتقال ئىچىدە، تونۇر بېشىدىكى سامان - پاخاللاردا جىمجىت ئۇيقۇغا كەتكەنىدى. بويۇنلىرىغا كونا يۇڭ شارپا، كىر لوڭگىلەرنى ئوراپ، ھەرخىل باش كىيىملىرىنى چۆكۈرۈپ كىيىشكەن ئادەملەر ساقال - بۇرۇتلىرىدا، قاش - كىرىپكىلىرىدە ساڭگىلاپ تۇرغان مۇز مونچاقلىرىدىن پەرۋايى

پەلەك ھالدا ئالدىرىشىپ قايدۇ دەرياسى تەرەپكە ئاقماقتا. رەڭگارەڭ روماللىرىنى ئارتىشقان قىز - چوكانلارمۇ ئاپئاق قىرو باغلىغان قىياقتەك قاش، ئەگرى كىرىپكىلىك كۆزلىرىنى ئوينىتىپ، تۇمان ئىچىدە گىرىسمەن كۆرۈنۈپ تۇرغان قايدۇ دەرياسىغا قاراپ كېتىۋاتاتتى. قاراتال ئەتراپىدىكى «يۇڭنىڭ» (خوجىلىق)، «بورقاي»، «شىكشىن»، «بىرچۇي»، «ساغان چېكە» يېزىلىرىدىن كېلىۋاتقان بۇ ئادەملەر قايدۇ دەرياسىدا ئېلىپ بېرىلىدىغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ كانكى مۇسابىقىسىغا ئالدىرىشاتتى. ئۇلار يېزىلىرىدىن چىققان ئوقۇغۇچىلارغا، ئۆزىنىڭ بالىلىرىغا مەدەت، كۈچ، ئىلھام بېرىش ئۈچۈن ھېلىغۇ جالڭ - جالڭ سوغۇقكەن، مۇز كاچكۇلىغا سەكرەشتىنمۇ يانمايتتى.

دەرۋەقە، قەدىمىي يۇرت قاراتال ناھىيىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن كېسىپ ئۆتكەن قايدۇ دەرياسى نەيزىدەك سانجىلىۋاتقان سوغۇققا باقماي خۇددى ئورمانغا ئوت كەتكەندەك قىزىپ كەتكەنىدى. گەرچە دەريا كۆك مۇز بىلەن قاپلانغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئەتراپى ئادەم دېڭىزىغا ئايلىنغانىدى. ھەممەيلەننىڭ كۆزى رەڭمۇرەڭ زىننەت بايراقلىرى لەپىلىدەپ تۇرغان ئۇ قاناتقا تىكىلىپ تۇراتتى. ئۇ يەردىكى توغراق، سۆگەتلەرگە بېكىتىلگەن يۇقىرى ئاۋازلىق رادىئو كانالىرىدىن قايسىدۇر ناھىيىنىڭ ئوتتۇرا مەكتەپ تەنتەربىيە يېتەكچىسىنى «باشقۇرۇش ئورنىغا كېلىڭ» دەپ چاقىرسا، تۇرۇپلا تۆت ئەتراپتىكى تىقلىشىپ تۇرغان تاماشىبىنلارنى «رەڭلىك سىزىق ئىچىگە كىرىپ كەتمەڭلار» دەپ ئاگاھلاندۇراتتى. ئۇزۇن بادرا ياغاچلىرىنى چېتىپ ھەم ئۇنى قىچىپ يۆگەپ سەھنە قىلىۋاتقان باشقۇرۇش ئورنىدىكى تەشكىللىگۈچىلەرگە نېمىلەرنىدۇر دەپ ۋارقىرايتتى. ئۈشتەكلىرىنى چىرقىرىتىپ چالاتتى. ئۇياق - بۇياققا قاراپ قوللىرىنى شىلتىتتتى. ئىككى دەرەخ ئوتتۇرىسىغا تارتىلغان قىزىل پىلاكات تولىمۇ چوڭ ھەم ئۇزۇن بولغاچقا، ئۇنىڭدىكى:



چاللىق پەھىلم ئىسەلىرى

«بوستان ۋىلايەتلىك ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ كانكى مۇسابىقىسى» دېگەن سېرىق خەت يىراقتىنلا كۆزگە چېلىقاتتى. باشقۇرۇش ئورنىنىڭ ئالدى ھەرخىل رەڭلىك، خىلمۇ خىل پاسۇندىكى تەنتەربىيە كىيىملىرىنى كىيگەن قىز - ئوغۇللار بىلەن تولغانىدى. ئۇلار دەريا قاسناقلىرىنىڭ ئۈيەر - بۇيەرلىرىگە يېقىپ قويغان گۈلخان ئەتراپىدا توپلىشىپ ئوت ئىسىنىشاتتى. ئاياغلىق كانكىلىرىنىڭ بوغۇچلىرىنى چىڭىتاتتى. بەزىلىرى تەنتەربىيە فورمىسىنىڭ ئۈستىگە يۇڭ ئەدىيال، پاختىلىق چاپان، جۇۋىلارنى يېپىنچاقلىۋالغانىدى.

قايدۇ دەرياسىنىڭ تۆت ئەتراپىنى قورشاپ تۇرغان سانجاق - سانجاق ئادەملەر توپى توڭلىغانسېرى چۇقان - سۈرەن كۆتۈرۈپ ۋارقىرىشاتتى. «مۇسابىقىنى باشلىمامسەن؟» دېيىشىپ، كىملىرىنىدۇر غايىۋانىسىگە تىللايتتى. توڭلاپ كەتكەن قوپال ئاياغلىرىنى مۇزغا ئۇرۇپ رىتىملىق گۈپۈلدەگەن ئاۋاز چىقىراتتى. قورۇقچىلار توسۇغانسېرى ئۇلار ئالدىغا سىلجىپ، سېرىق ھەم قىزىل رەڭلىك سىزىقلار ئىچىگە ئۈسسۈپ كىرمەكتە ئىدى. قايدۇ بەكمۇ يېيىلىپ ئاققان دەريا بولۇپ، ئەڭ تار يەرلىرى 100-150 مېتىر، كەڭ يەرلىرى بەش - ئالتە يۈز مېتىر كېلەتتى. قاراتال ناھىيىسىدە ھەر ئىككى يىلدا بىر قېتىم ۋىلايەت بويىچە ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ كانكى مۇسابىقىسى ئۆتكۈزۈلگەچكە، مۇسابىقە تەييارلىق گۇرۇپپىسىدىكىلەر ئەينەكتەك قاتقان مۇزغا بىر نەچچە كۈن بۇرۇنلا تۈپتۈز سىزىقلارنى تارتىپ، رەڭلىك سۇ بىلەن يۈگۈرۈش چېگرا بەلگىلىرىنى ياسىغانىدى.

بىردىنلا يۇقىرى ئاۋازلىق رادىئو كانايلىرىدىن كەلگەن جاراخلىق ئاۋازدىن تاماشىبىنلار بويۇنلىرىنى قايرىپ باشقۇرۇش ئورنىغا قاراشتى:

— تاماشىبىن قېرىنداشلار! — رادىئو كانايلىرىنىڭ ئاۋازى

مەيداننى زىلزىلىگە سالدى، — بەزى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن قومۇشكۆل ناھىيىسىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى ئۈلگۈرۈپ كېلەلمىگەچكە سىلەرنى ساقلىتىپ، سوغۇققا توڭدۇرۇپ قويدۇق. ئالدىڭلاردا ئۆزىڭلارنىڭمۇ.

— قۇرۇق گېپىڭنى قوي، باشلىمامسەن؟! — دېدى ئادەملەر ئارىسىدىن بەك توڭلاپ كەتكەن بىرى قەھرى بىلەن ۋارقىراپ، — ياغلىما گەپلىرىڭنى خوتۇنۇڭغا قىلىپ بەر.

— ھازىر مۇسابىقىنى باشلايمىز! — رادىئو قايتىدىن ياڭرىدى، — بىرىنچى بولۇپ ئاقتام، يۇلغۇنباغ ناھىيىلىرىدىن كەلگەن ئوغۇل تەنھەرىكەتچىلەر 3000 مېتىرغا مۇز تېيىلىش مۇسابىقىسىغا چۈشىدۇ.

بىردىنلا چېلىنغان چاۋاك ئاۋازىدىن مۇسابىقە مەيدانى لەرزىگە كەلدى، شۇ ئەسنادا يەل تاپانچىسىنىڭ «پاڭ» قىلىپ ئېتىلىشى بىلەن بىر توپ ئوقۇغۇچىلار مۇز ئۈستىدە كىرىپتىن قويۇپ بېرىلگەن يا ئوقىدەك يۈگۈرۈپ كېتىشتى. ئۇلارنىڭ كىيگەن تەنھەرىكەت كىيىملىرى بېشىدىكى پوسمىلىرىغىچە يۇڭدىن توقۇلغاچقىمۇ، بەدەن سېماسىنىڭ بارلىق ئەزالىرى ئۆز گۈزەللىكىنى نامايان قىلىپ تۇراتتى. ئۇلار قۇيۇندەك ئۇچۇپ تاماشىبىنلارنىڭ ئالدىدىن بىر نەچچە قېتىم ئۆتكۈچە قىيىقاس — چۇقۇن ۋە مەدەت بېرىش چاۋاكلىرى توختىمىدى. تەنھەرىكەتچىلەر ياي شەكىللىك ئايلانمىغا كېلىشى بىلەن خۇددى يىقىلىپ كەتكۈدەك يانتۇ بولۇپ بىر قولى مۇزسىيىپ قالاتتى. بۇنداق جىددىي ئايلىنىشتا ئۇلارنىڭ پۇتىدىكى «خاككى»^① نىڭ ئۆتكۈر قىرى مۇز بېتىنى «شارتتىدە» قىرىپ، ئاپئاق قار تۈزۈندىلىرىنى چاچرىتاتتى.

— بۇ ئاخىرقى ئايلىنىشقۇ دەيمەن، — دېدى توپ ئارىسىدىن بىرى، — بىزنىڭ ئاقتاملىق ئىمىنكام تايغاننىڭ بالىسى نىياز

① خاككى — ئۇزۇنغا تېيىلىش مۇسابىقە كانكىسى.



جالالىق پەھىلم ئىسىملىرى

ماڭقا ئۇزۇپ كېتىدىغان بولدى، بۇ شۇم كىچىك چاغلار بىردىمۇ جەرەندەك قىيغىتىپ يۈرۈيدىغان.

— بۇ نەدىكى ئاخىرقى ئايالما بولسۇن، — قۇلاقچىسىنىڭ بىر قۇلقى لىپەڭلەپ تۇرغان بىرى ھۈرىيىدى — مەيداننىڭ ئايالنىسى بەشىۈز مېتىر بولغاندىن كېيىن، ئالتە ئايالسا ئۈچ مىڭ مېتىر بولمامدۇ، ھازىر بەش ئايالغان تۇرسا. — شۇنداقسىمۇ بىزنىڭ ئاقىملىق نىياز بەربىر ئۇزۇپ كېتىدۇ.

— ھەي ئاداش، كۆزۈڭنى يوغان ئېچىپ ئوبدان قارا، — قۇلاقچىلىق ئادەم ئېڭىكىنى قاقتى، — نىياز ماڭقىغا سۆڭىدىشىپلا كېتىۋاتقىنى بىزنىڭ يۇلغۇنباغلىق تۇرسۇنتاي. ئۇ ھازىر ئۆزىنى تۇتۇۋالغان گەپ. ئەمدى ئاخىرقى ئايالنىمىدا ئۇنىڭ كارامىتىنى كۆر.

بۇنداق مۇنازىرىلەر، قىزىشىپ تاكللىشىشلار ھەممىلا يەردە بولۇۋاتاتتى. ئۇلار ئۆز ناھىيىسى، يېزىسى، مەھەللىسىنىڭ نام — ئابروىسىنى قوغداش، ئۇلۇغلاش ئۈچۈن تەنھەرىكەتچىلەرنىڭ بەزىلىرىنى قارغاپ تىللايتتى. بەزىلىرىنى قانات ياساپ ئۇچۇپ كەتسەن دەپ تىلەيتتى. دېگەندەك كانكىلىق «چەۋەندازلار» 6- ئايالنىمىدا كېتىۋاتقاندىلا قۇلاقچا كىيگەن يۇلغۇنباغلىق بىلەن ئاقىملىقنىڭ كۆزى چەكچىيىپ، بۇرۇن تۆشۈكچىلىرى كېڭىيىپ تېز — تېز ھاسراشقا باشلىدى. تەنھەرىكەتچىلەر پەللىگە ئاز قالغانسېرى ئۇلار تېخىمۇ جىددىيلىشىپ، بويۇنلىرى ئۈزۈلۈپ كەتكەندەك سوزۇلۇپ يىراقلارغا بويۇندايتتى.

— ئاھا!!!... — يۇلغۇنباغلىق ئىككى مۇشتۇمنى باش ئۈستىگە شىلتىپ ۋارقىرىشاتتى، — بىزنىڭ تۇرسۇنتاي پەللە سىزىقىغا كىرىپ بولدى...

— ئەتەك، نىياز خۇمىسى! — ئاقىملىق ئېڭىكىنى قاماللىدى، — يېرىم قەدەم قالغىچە ئالدىڭدىكى گۈينى پۇتلىۋەتسەڭچۇ...

ھايك ئىسمى (1)

— ھەي ئىچى قۇتۇر، نېمە دەۋاتىسەن؟ — يۇلغۇنباغلىق كۆزلىرىنى ئالايىقىنىچە ھۈرىپەيدى، — نىياز ماڭقاڭنىڭ «ئىككىنچى» بولغىنىغا خۇش بولە... تېخى پۇتلىۋېتەرمىش... ئۇلارنىڭ ھۈرىپىشلىرى يەنە داۋاملاشقانمۇ بولاتتى، لېكىن رادىئو كانايلىرى تەرەپ - تەرەپتىن ياڭراپ، شاۋقۇن - سۈرەن كۆتۈرۈۋاتقان تاماشىبىنلار بىردىنلا جىمىقتى.

— ھازىر توغراق، قاراتالدىن كەلگەن تەنھەرىكەتچىلەر مەيدانغا كىرسۇن... ئىسمى ئاتالغان ھەربىر تەنھەرىكەتچى قولۇڭلارنى كۆتۈرۈڭلار، — رادىئو كانىيىدىن قەغەزنىڭ شىرىقلىغان ئاۋازى ئاڭلاندى، — توغراقلىق يەتتىنچى نومۇر ئىكرام روزى، سەككىزىنچى نومۇر ئىمىنجان ئەخمەت... قاراتاغلىق 12- نومۇر ئالمۇرات نۇراجى، 10- نومۇر نۇرزات بەكرى...

رادىئو كانىيىدىن ئىسمى ئاتالغان ئالتە تەنھەرىكەتچى كۆك سىزىق ئالدىدا قاتىرىسىغا تىزىلىپ، ئوڭ پۇتىدىكى كانكى ئۈچىنى مۇزغا قادىغىنىچە زەبەردەس بولۇپ تەييارلاندى. تاپانچە «پاڭ» قىلىپ بەلگە بېرىشى بىلەنلا ئۇلار تاغدىن ئېتىلىپ چۈشكەن قىياندەك شىددەت بىلەن ئۇزاپ كېتىشتى. تەنھەرىكەتچىلەر مەيداننى ئۈچ ئايلىنىپ بولغىچە، ئۇلارنىڭ كۆپلىرى سوزۇلۇپ ئارقىدا قېلىپ، ئىلگىرى - كېيىن كېتىۋاتاتتى. لېكىن ئىككى بالا ئۇلاردىن 30-40 مېتىردەك ئالدىدا ياندىشىپ، بىر - بىرىگە يول بەرمەي جان - جەھلى بىلەن ئېلىشىۋاتتى. رادىئو كانايلىرىدىن ئۇلارغا مەدەت ۋە ئىلھام بەرمەكتە ئىدى:

— توغراقلىق ئىكرام، قارا تاللىق ئالمۇرات غەيرەت قىلىڭلار! مانا، مانا ئالمۇرات بىر قەدەم... يا... ياق، ئىككى قەدەم ئالدىغا ئۆتتى... ھۇششەرە... بارىكالا... ئىكراممۇ بوش كەلمىدى!... ئۇ رەقبنى يانداپ ئۆتمەكچى بولدى... مانا



چاللىق پەھىلم ئىسىملىرى

قاراڭلار ئۆتتى... ئۆتتى... ئاپلا ئالمۇرات ئۇنىڭغا يول بەرمىدى... قېنى باتۇر ئوغلانلار، مۇز ئۈستىدىكى چەۋەندازلار ئۇچۇڭلار... يۈگۈرۈڭلار... غەلبە سىلەرگە مەنسۇپ!...

— ۋىيەي، ھەممە ئۈمىدىمىز ئىكرامدا ئىدى، — دېدى خانئاي ئىسىملىك تەنھەرىكەتچى قىز، — بۇ قېتىم ئۇ چېمپىيونلۇقنى ئالمايدىغان ئوخشىمادۇ.

— تولا ئاغزىڭنى ئۇششۇتمىگىنە، — تەنھەرىكەتچى قىز دىلەيسەم دوستىغا ئالايدى، — تارمىدىكى توغراق يېزىسىدىن كېلىپ، بىرەر يىمىز چېمپىيون بولالمىساق يۇرتقا قايسى يۈزىمىزنى كۆتۈرۈپ بارىمىز.

— تولا ئەندىشە قىلماڭلار، — دېدى ئاپئاق فورما كىيگەن ۋىجىككىنە قىز، ئۇ ئۇچقاندەك كېتىۋاتقان ئىككى بالىنى ئىما قىلىپ، — قاراڭلار، بىزنىڭ قاراتاللىق ئالمۇرات ئاخىرقى بىر تىنىق كۈچىنىمۇ سەرپ قىلىپ بولدى. ئەمما ئىكرام دېگەن بالا نېمىدىگەن تەمكىن. ئۇ ئالتىنچى ئايلانمىغا كەلگەندە ھەممىنى ئارقىدا قالدۇرىدۇ.

— پەرۋىنە، ئەجەب ئەۋلىيادەك باھا بېرىپ كەتتىڭا، — پەرۋىنەگە ئوخشاش كىيىنىۋالغان تولىمۇ سۇباتلىق ئېگىز قىز خاككى كانكىسى بىلەن ئالدىغا ئۆتتى، — بايىمۇ ئىكرام دېگەن بۇ بالىغا: «ھۇدۇقماڭ، تەمتىرىمەڭ، تەمكىن بولۇڭ» دەپ مەدەت بەردىڭ، ئەجەبكەنسەن.

— پەزىلىيە، سىزمۇ دىققەت قىلىپسىزدە، — دېدى قاراتاغلىق ئاينۇر پوسۇققىدە كۈلۈپ قويۇپ، — يۇرتنىڭ ئېرىقىنى چاپماي، باشقىلارنىڭ دېپىنى چالغاننى ئەمدى كۈرۈۋاتىمەن.

— سىلەر نېمە دېمەكچى؟ ھەدە، ساڭا نېمە بولدى — ھە؟ — ۋىجىك قىز پەرۋىنە بوش كەلمىدى، — كىم قابىلىيەتلىك، شىجائەتلىك تەنھەرىكەتچى بولىدىكەن مەن ئۇنى ھۆرمەت قىلىمەن. دوستلۇقۇمنى يەتكۈزۈمەن... بولمامدىكەن؟